

Daniel Kitabı - Yüz On Yeddinci

Yaxınlaşmaqda Olan Bazar Qanununun Aşkarlanması: Qaçmaq Əlamətinin Tipoloji Təhlili

Jeff Pippenger

2024-03-05

Bacı Uayt tezliklə qüvvəyə minəcək bazar qanununu miladi 66-cı ildə Yerusəlimi mühasirəyə alan Roma orduları ilə öncədən göstərilmiş “əlamət” kimi təqdim edir və bununla o, görüb də görməyən, eşidib də eşitməyən bir sinfi müəyyənləşdirir.

“Əbədiyyət qarşımızda uzanır. Pərdə indi qaldırılmaq üzrədir. Bu təntənəli, məsuliyyətli mövqeyi tutan bizlər nə edirik, nə haqqında düşünürük ki, ətrafımızda canlar həlak olduğu halda öz mənfəətçi rahatlıq sevgimizdən yapışıb qalırıq? Məgər ürəklərimiz tamamilə daşlaşbmı? Başqalarının xilas edilməsi üçün görməli olduğumuz bir işin olduğunu hiss və dərk edə bilmirikmi? Qardaşlar, siz görən gözləri olduğu halda görməyən, eşidən qulaqları olduğu halda eşitməyənlər sinfinəmi aidsiniz? Allahın Öz iradəsi barədə sizə bilik verməsi əbəs idimi? O, sizə ard-arda xəbərdarlıqlar göndərmişdir — bu da əbəs idimi? Yer üzərinə gəlməkdə olanlar barədə əbədi həqiqətin bəyanlarına inanırsınızmı, Allahın hökmlərinin xalqın üzərində asılı qaldığına inanırsınızmı, və buna baxmayaraq hələ də rahatlıq içində, tənbel, qayğısız, zövq düşkünü halda otura bilərsinizmi?”

“İndi Allahın xalqı üçün məhəbbətini dünyaya bağlamağın və ya öz xəzinəsini dünyada yığmağın vaxtı deyildir. Elə də uzaq olmayan bir vaxtda biz, ilk şagirdlər kimi, viran və tənha yerlərdə sığınacaq axtarmağa məcbur olacağıq. Roma orduları tərəfindən Yerusəlimin mühasirəyə alınması Yəhudəyadakı məsihiçilər üçün qaçış signalı olduğu kimi, millətimizin papalıq şənbəsinə məcburi edən fərmanda hakimiyyəti öz əlinə alması da bizim üçün bir xəbərdarlıq olacaqdır. O zaman böyük şəhərləri tərk etməyin, sonra isə dağlar arasındakı təcrid olunmuş yerlərdə sakit məskənlərə çəkilmək üçün kiçik şəhərləri də tərk etməyin vaxtı gələcəkdir.” Testimonies, 5-ci cild, 464.

Birləşmiş Ştatlarda tezliklə gələcək bazar günü qanunu, “dağlar arasındakı tənha yerlərdə yerləşən təcrid olunmuş evlərə çəkilmək üçün əvvəlcə böyük şəhərləri, sonra isə kiçik şəhərləri tərk etmək” barədə xəbərdarlıq signalıdır (əlamətdir). Laodikeyalı Adventizm, Birləşmiş Ştatlarda bazar günü qanunu böhranının, The Great Controversy-də bəhs olunan “əlamət”i yerinə yetirdiyini böyük ölçüdə dərk etmir. Bu, üç il yarımın başlanğıcındakı “əlamət” ilə təmsil olunur. Miladın 66-cı ilində baş vermiş Yerusəlimin birinci mühasirəsində yerinə yetirilən “əlamət” idi və bu, tezliklə gələcək bazar günü qanunu zamanı qaldırılan “bayraq”ı təmsil edir.

Qüdsün faktiki məhvi miladdan sonra 70-ci ildə Titus tərəfindən həyata keçirildi və Titusun mühasirəsi əvvəlcə miladdan sonra 66-cı ildə Cestiusun mühasirəsində təmsal olunmuşdu; çünki İsa hər zaman bir şeyin sonunu bir şeyin başlanğıcı ilə təsvir edir. İsanın qaçmaq üçün verdiyi “əlamət” Titusun mühasirəsi deyil, Cestiusun ilkin mühasirəsi idi. Biri başlanğıcdakı mühasirə idi, digəri isə sonundakı mühasirə idi.

“Qüdsün məhvində bir nəfər də olsun məsihi həlak olmadı. Məsihi Öz şagirdlərinə xəbərdarlıq etmişdi və Onun sözlərinə iman edənlərin hamısı vəd olunmuş əlaməti gözləyirdi. İsa demişdi: «Yerusəlimin qoşunlar tərəfindən mühasirəyə alındığını gördüyünüz zaman bilin ki, onun viran qalması yaxındır. O zaman Yəhudəyada olanlar dağlara qaçsınlar; şəhərin içində olanlar isə oradan çıxsınlar». Luka 21:20, 21. Kestiusun komandanlığı altında olan romalılar şəhəri mühasirəyə aldıqdan sonra, hər şey dərhal hücum üçün əlverişli göründüyü halda, onlar gözlənilmədən mühasirəni dayandırdılar. Mühasirədə qalanlar uğurlu müqavimətə olan ümidlərini itirərək təslim olmaq üzrə idilər ki, Roma sərkərdəsi heç bir görünən səbəb olmadan öz qoşunlarını geri çəkdi. Lakin Allahın mərhəmətli inayəti hadisələrin gedişinə Öz xalqının xeyri üçün istiqamət verirdi. Vəd olunmuş əlamət gözləyən məsihilərə verilmişdi və indi istəyən hər kəs üçün Xilaskarın xəbərdarlığına itaət etmək imkanı yaranmışdı. Hadisələr elə idarə olunmuşdu ki, nə yəhudilər, nə də romalılar məsihilərin qaçışına mane ola bilməsənlər. Kestiusun geri çəkilməsindən sonra yəhudilər Yerusəlimdən çıxaraq onun geri çəkilən ordusunun ardınca düşdülər; və hər iki qüvvə bu şəkildə tamamilə məşğul ikən, məsihilər şəhəri tərk etmək imkanı əldə etdilər. Həmin vaxt ölkə də onların yolunu kəsməyə cəhd edə biləcək düşmənlərdən təmizlənmişdi. Mühasirə zamanı yəhudilər Çardaqlar bayramını saxlamaq üçün Yerusəlimdə toplaşmışdılar və beləliklə, bütün ölkə boyu olan məsihilər maneəsiz şəkildə qaça bildilər. Onlar yubanmadan təhlükəsiz bir yerə — İordandan o tərəfdə, Pereya torpağında yerləşən Pella şəhərinə qaçdılar.” Böyük Mübarizə, 30.

66-cı ildə Qestiyin Yerusəlimi mühasirəyə alması, Məsihin həmin dövrün məsihçiləri üçün bildirmiş olduğu xəbərdaredici “əlamət”in yerinə yetməsi idi, lakin miladdan sonra 70-ci ildə Titusun mühasirəsi qaçmaq üçün heç bir “əlamət” vermədi. Həmin mühasirədə şəhərdə artıq heç bir məsihçi qalmamışdı və o son mühasirə Yerusəlimin məhvini gətirib çıxardı; Yerusəlimin məhvi zamanı isə “bir nəfər də olsun məsihçi həlak olmadı”, çünki məsihçilər həmin hadisələrin əvvəlində qaçıb getmişdilər.

Yəhudi qüvvələri, Cestiusun və onun ordusunun ardınca düşərək, onların arxa dəstələrinə elə bir şiddətlə hücum etdilər ki, onları tamamilə məhv etməklə hədələdilər. Romalılar böyük çətinliklə geri çəkilməyə müvəffəq oldular. Yəhudilər isə demək olar ki, heç bir itki vermədən xilas oldular və qənimətləri ilə birlikdə zəfər içində Yerusəlimə qayıtdılar. Lakin bu zahiri uğur onlara yalnız fəlakət gətirdi. Bu, onların içində Romalılara qarşı o inadçı müqavimət ruhunu oyatdı ki, bu da tezliklə məhkum edilmiş şəhərin üzərinə sözlə ifadə olunmaz bəla gətirdi.

“Tit Yerusəlimi yenidən mühasirəyə aldıqda, onun başına gələn müsibətlər dəhşətli idi. Şəhər Pasxa bayramı zamanı mühasirəyə alınmışdı; həmin vaxt milyonlarla yəhudi onun divarları daxilində toplaşmışdı.” The Great Controversy, 31.

66-cı ildə Çardaqlar bayramından 70-ci ildə Pasxaya qədər üç il yarım edir ki, bu da peyğəmbərlik baxımından min iki yüz altmış gündür. 66-cı ildən 70-ci ilə qədər bütpərəst Roma müqəddəs məbədi və qoşunu tapdaladı; necə ki, papalıq Romanı da 538-ci ildən 1798-ci ilə qədər qırx iki ay ərzində müqəddəs şəhəri tapdaladı.

Lakin məbəddən kənarda olan həyəti kənarda qoy və onu ölçmə; çünki o, millətlərə verilmişdir; və onlar müqəddəs şəhəri qırx iki ay ayaqları altına alacaqlar. Vəhy 11:2.

Həm bütperəst Roma, həm də papalıq Romanı Yerusəlimi min iki yüz altmış gün (il) ərzində tapdaladı; bununla da müasir Romanın son günlərin ruhani Yerusəlimini rəmzi olaraq min iki yüz altmış günlük bir müddət ərzində tapdalayacağını müəyyən etdi. Bu rəmzi dövr ölümcül yaranın sağaldığı vaxt Birləşmiş Ştatlarda tezliklə qüvvəyə minəcək bazar günü qanunu ilə başlayacaq.

Və mən onun başlarından birini sanki ölümcül yaralanmış gördüm; lakin onun ölümcül yarası sağaldıldı; və bütün dünya vəhş heyvanın ardınca heyrətə düşdü. Və vəhş heyvana hakimiyyət verən əjdahaya səcdə etdilər; və vəhş heyvana da səcdə edib dedilər: “Vəhş heyvana bənzər kim var? Onunla müharibə etməyə kim qadirdir?” Ona böyük sözlər və küfrlər söyləyən bir ağız verildi; və ona qırx iki ay fəaliyyət göstərmək səlahiyyəti verildi. Vəhy 13:3–5.

Papal təqiblərinin simvolik qırx iki ayı, bazar günü qanunu böhranının “saat”ıdır. O “saat” bir “əlamət”lə (bayraq) başlayır və “əlamətlər”lə başa çatır. Bazar günü qanunundakı bayrağın “əlaməti”, hələ də Babildə olan hər hansı məsihilərin ucaldılmış (yüksəldilmiş) digər təpələrin üzərinə qaldırılmış izzətli müqəddəs dağa qaçmasına səbəb olacaq.

Və axır günlərdə belə olacaq: Rəbbin evinin dağı dağların zirvəsində möhkəm bərqərar ediləcək, təpələrdən uca tutulacaq; və bütün millətlər ona tərəf axışacaq. Və çox xalqlar gedib deyəcəklər: Gəlin, Rəbbin dağına, Yaqubun Allahının evinə qalxaq; O bizə Öz yollarını öyrədəcək, biz də Onun cığırı ilə yeriyəcəyik. Çünki qanun Siondan çıxacaq, Rəbbin kəlamı isə Yerusəlimdən. Yeşaya 2:2, 3.

Bazar ibadətini məcburi edən fərman verildikdə şəhərlərdən qaçış həm 66-cı ildə məsihçilərin qaçışı, həm də 538-ci ildə səhraya qaçan kilsənin qaçışı ilə əvvəlcədən simvolizə edilmişdi.

Və qadın səhraya qaçdı; orada Allah tərəfindən onun üçün hazırlanmış bir yer vardır ki, onu orada min iki yüz altmış gün bəsləsinlər. Vəhy 12:6.

Yerusəlimin ilk mühasirədən son mühasirəyə qədər məhv edilməsi üç il yarım çəkdi, lakin yaxınlaşan məhvətmə barədə xəbərdarlıq xəbəri yeddi il ərzində verildi: ilk mühasirədən üç il yarım əvvəl və ondan üç il yarım sonra.

Məsihin Yerusəlimin məhvi ilə bağlı verdiyi bütün öncədən deyilmiş xəbərlər hərfi-hərfinə yerinə yetdi. Yəhudilər Onun bu xəbərdarlıq sözlərinin həqiqətini yaşadılar: “Hansı ölçü ilə ölçürsünüzsə, sizə də yenə həmin ölçü ilə ölçüləcəkdir.” Matta 7:2.

“Fəlakət və məhvə işarə edən əlamətlər və möcüzələr göründü. Gecənin qaranlığında məbədin və qurbangahın üzərinə qeyri-təbii bir işıq saçırdı. Gün batarkən buludların üzərində döyüş üçün toplaşan cəng arabaları və döyüşçü adamların təsvirləri görünürdü. Müqəddəs məkanda gecə vaxtı xidmət edən kahinlər sirli səslərdən vahiməyə düşdülər; yer titrədi və belə fəryad edən çoxlu səslər eşidildi: “Buradan gedək.” O böyük şərq qapısı ki, o qədər ağır idi ki, onu iyirmiye yaxın adam güclə bağlaya bilirdi və bərk daş döşəmənin dərinliklərinə bərkidilmiş nəhəng dəmir sürgülərlə möhkəmləndirilmişdi, gecə yarısı, gözə görünən heç bir təsir olmadan açıldı.—Milman, The History of the Jews, book 13.”

“Yeddi il ərzində bir adam Yerusəlimin küçələri boyunca o baş-bu baş gəzərək şəhərin başına gələcək bəlaləri elan edirdi. Gündüz də, gecə də o, bu vəhşi mərsiyanı təkrarlayırdı: ‘Şərqdən

bir səs! qərbdən bir səs! dörd yeldən bir səs! Yerusəlimə və məbədə qarşı bir səs! bəylərə və gəlinlərə qarşı bir səs! bütün xalqa qarşı bir səs!’—Ibid. Bu qərribə varlıq həbs edildi və qamçılandı, lakin onun dodaqlarından heç bir şikayət çıxmadı. Təhqirə və zorakılığa o, yalnız belə cavab verirdi: ‘Vay, vay Yerusəlimin halına!’ ‘vay, vay onun sakinlərinin halına!’ Onun xəbərdarlıq nidası, qabaqcadan xəbər verdiyi mühasirədə öldürülənədək, kəsilmədi.” The Great Controversy, 29, 30.

Miladın 70-ci ilində sözün həqiqi mənasında Yerusəlimin son məhvi “fövqəladə əlamətlər və möcüzələr”lə öncədən müşayiət olunmuşdu; bunlar “fəlakət və məhvi” aşkar edirdi. Xəbərdarlıq “əlamətləri” ilk mühasirədən əvvəl üç il yarım və məhvə aparan üç il yarım ərzində zahir olmuşdu. Yaxınlaşan məhvi müəyyən edən “əlamətlər” (cəm halda) qaçmaq üçün verilmiş xəbərdarlıq “əlaməti” deyil, möhlət dövrünün yaxınlaşan bağlanışının elan edilməsi idi.

538-dən 1798-dək mənəvi Yerusəlimin tapdanması dövründə qaçmaq barədə xəbərdarlıq edən “əlamət”, viranəlik iyrəncliyinin, “günah adamı”nın “məhv oğlu” kimi “aşkara çıxarıldığı” vaxt idi; o, “Allah adlanan və ya ibadət edilən hər şeyə qarşı durur və özünü onların hamısından üstün tutur; belə ki, Allah kimi Allahın məbəbində oturur, özünü Allah olduğunu göstərir.”

Buna görə də siz Daniyel peyğəmbər vasitəsilə deyilmiş viranəlik iyrəncliyini müqəddəs yerdə durmuş görəcəyiniz zaman, (oxuyan anlasın.) Matta 24:15.

Həmin tarixin məsihçiləri o “əlamət”i tanıdıqları zaman min iki yüz altmış il müddətində səhraya qaçdılar.

Sədaqətli qalmaq istəyənlərin, kahin libaslarına büründürülərək kilsəyə daxil edilmiş aldatmalara və iyrəncliklərə qarşı möhkəm dayanması üçün ümitsiz bir mübarizə tələb olunurdu. Müqəddəs Kitab iman üçün meyar kimi qəbul edilmirdi. Dini azadlıq təliminə bidət adı verilirdi, və onu müdafiə edənlər nifrətə məruz qalır və təqib olunurdular.

“Uzun və şiddətli bir mübarizədən sonra, sadıq azlıq mürtəd kilsə hələ də özünü yalandan və bütpərəstlikdən azad etməkdən imtina edərsə, onunla olan hər cür birliyi ləğv etmək qərarına gəldi. Onlar gördülər ki, Allahın sözünə itaət edəcəklərsə, ayrılmaq mütləq zərurətdir. Onlar öz canları üçün ölümçül olan yanlışlıqlara dözməyə və övladlarının, eləcə də övladlarının övladlarının imanını təhlükəyə atacaq bir nümunə göstərməyə cürət etmirdilər. Sülhü və birliyi təmin etmək üçün onlar Allaha sədaqətlə uyğun gələn hər cür güzəştə getməyə hazır idilər; lakin hiss edirdilər ki, prinsipin qurban verilməsi bahasına hətta sülh belə həddindən artıq baha başa gəlirdi. Əgər birlik yalnız həqiqət və salehliyin güzəşti ilə təmin oluna bilərdisə, qoy fərqlilik olsun, hətta müharibə də olsun.” The Great Controversy, 45.

Papa təqiblərinin min iki yüz altmış ilinin sonuna yaxın “əlamətlər” (cəmdə) var idi və bütpərəst Romanın həqiqi Yerusəlimi tapdaladığı min iki yüz altmış günün sonunda olan “əlamətlər”də olduğu kimi, həmin “əlamətlər” qaçmaq üçün əlamətlər deyildi.

“Xilaskar Öz gəlişinin əlamətlərini verir və bundan da artıq, bu əlamətlərin birincisinin nə vaxt zühur edəcəyini müəyyən edir: ‘Və o günlərin müsibətindən dərhal sonra günəş qaralacaq, ay öz işığını verməyəcək, ulduzlar göydən düşəcək və göylərin qüvvələri sarsılacaq; və o zaman göydə Bəşər Oğlunun əlaməti görünəcək; və o zaman yer üzünün bütün qəbilələri matəm

edəcək, və Bəşər Oğlunu qüdrət və böyük izzətlə göyün buludları üzərində gələn görəcəklər. Və O, mələklərini böyük şeypur səsi ilə göndərəcək və onlar Onun seçdiklərini dörd küləkdən, göyün bir ucundan o biri ucuna qədər toplayacaqlar.”

“Böyük papalıq təqibinin sonunda, Məsih bəyan etdi ki, günəş qaralacaq və ay öz işığını verməyəcək. Sonra ulduzlar göydən düşəcək. Və O deyir: ‘Əncir ağacından bir məsəl öyrənin; onun budağı hələ zərif olub yarpaq çıxardıqda, bilirsiniz ki, yay yaxındır; bunun kimi siz də bütün bunları gördüyünüz zaman bilin ki, O yaxındır, lap qapılardadır.’ Matta 24:32, 33, haşiyə.”

“Məsih Öz gəlişinin əlamətlərini vermişdir. O bəyan edir ki, Onun yaxın olduğunu, hətta qapıların önündə olduğunu bilə bilərik. Bu əlamətləri görənlər barədə O deyir: «Bütün bunlar baş verməyincə bu nəsil keçib getməyəcək». Bu əlamətlər zahir olmuşdur. İndi biz qəti surətdə bilirik ki, Rəbbin gəlişi yaxındır. «Göy və yer keçib gedəcək, — O deyir, — lakin Mənim sözlərim əsla keçib getməyəcək».” The Desire of Ages, 631, 632.

Papa Romu tərəfindən “Qüdsün tapdalanmasının üç il yarımı” başa çatarkən, Məsihin gəlişini müəyyən edən və Millerçi tarixi başlatan bir sıra “əlamətlər” var idi. Millerçi tarix son günlərdə sözbəsöz təkrarlanmalıdır. “Böyük papalıq təqibinin sonunda” görünən həmin “əlamətlər”, bütpərəst Romun 66-cı ildən 70-ci ilə qədər Qüdsü üç il yarım tapdalanmasının sonunu müşayiət edən “əlamətlər”lə əvvəlcədən təmsil olunmuşdu. Buna görə də, iki şahidin ifadəsinə əsasən, müasir Roma tarixində qaçmaq üçün xəbərdarlıq əlaməti olan böyük zəlzələ saatında qaldırılan bayrağın bir “əlaməti” olacaq; həmçinin son günlərdə müasir Romanın təqib dövrünün sonunda baş verən cəm halda “əlamətlər” də olacaq.

Bu araşdırmanı növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

“Luqanın 21-ci fəslini oxuyun. Orada Məsih belə bir xəbərdarlıq edir: “Özünü də diqqət edin ki, ürəkləriniz heç vaxt kef məclisləri, sərxoşluq və bu həyatın qayğıları ilə ağırlaşmasın və o gün qəflətən üstünüzdə gəlməsin. Çünki o, bir tələ kimi bütün yer üzündə yaşayanların hamısının üzərinə gələcək. Buna görə ayıq-sayıq olun və həmişə dua edin ki, bütün bu baş verəcək şeylərdən qaçmağa və Bəşər Oğlunun önündə durmağa layiq sayılasınız” (Luka 21:34–36).

“Zamanın əlamətləri dünyamızda yerinə yetməkdədir, lakin kilsələr ümumən yuxuda olanlar kimi təsvir edilir. Bəy gəlinə yetişməkdədir; onu qarşılamağa çıxın” çağırışı gələndə çıraqlarında yağ olmadığını görən ağılsız bakirələrin təcrübəsindən biz də xəbərdarlıq almalı deyilikmi? Onlar yağ almağa getdikləri müddətdə isə bəy müdrik bakirələrlə birlikdə toy məclisinə daxil oldu və qapı bağlandı. Ağılsız bakirələr ziyafət salonuna çatanda gözlənilməz bir rədd cavabı aldılar. Ziyafətin sahibi bəyan etdi: “Mən sizi tanımıram.” Onlar gecənin qaranlığında, boş küçədə çöldə dayanmış halda qaldılar.” Manuscript Releases, cild 15, 229.